

Подібний діалог між музикою і рухом створював умови для імпровізації. Танцюристи могли змінювати характер виконання залежно від музичного супроводу, а музиканти, своєю чергою, підлаштовували гру під ритміку танцю.

Така взаємодія сприяла формуванню гнучкої танцювальної структури, у якій поєднувалися традиційні елементи та індивідуальні варіації.

Імпровізація відіграє важливу роль у збереженні та розвитку традиційної танцювальної культури. Завдяки імпровізаційності танець не є статичною формою, а постійно змінюється та адаптується до нових умов, що дозволяє виконавцям творчо осмислювати традиційні рухи та поєднувати їх із власними руховими знахідками. У результаті виникають нові варіанти танцю, які із часом можуть закріплюватися у традиції.

Отже, побутові традиційні танці Західного Поділля характеризуються значною варіативністю виконання та активним використанням імпровізаційних елементів. Імпровізація проявляється у варіюванні танцювальних кроків, зміні ритмічного малюнка, індивідуальній манері виконання та сольних виходах танцюристів.

Важливим чинником імпровізаційності є взаємодія між музикантами та танцюристами, яка створює умови для творчого розвитку танцю. Саме завдяки імпровізації традиційна танцювальна культура зберігає свою динамічність та здатність до розвитку.

Дослідження імпровізаційних практик у побутових танцях Західного Поділля сприяє глибшому розумінню особливостей функціонування народної хореографії та є важливим кроком у збереженні танцювальної спадщини регіону.

P. Kazlitiņ

ПРИВАТНІ ТАНЦЮВАЛЬНІ СТУДІЇ ЯК ОСЕРЕДОК РОЗВИТКУ СУЧАСНОЇ ХОРЕОГРАФІЇ ТА ОСОБЛИВОСТІ ЇХ ФУНКЦІОНУВАННЯ

R. Kazlitiņ

PRIVATE DANCE STUDIOS AS CENTERS FOR THE DEVELOPMENT OF CONTEMPORARY CHOREOGRAPHY AND THE SPECIFICS OF THEIR FUNCTIONING

Нині хореографія розвивається не тільки в межах професійних мистецьких навчальних закладів, а й активно поширюється в приватних танцювальних студіях. Саме такі студії часто стають місцем, де діти та молодь знайомляться з різними сучасними стилями танцю, розвивають свої навички та пробують себе у творчості. Завдяки більш вільному формату занять, різноманіттю напрямів і відкритості для всіх охочих, приватні студії роблять танцювальне мистецтво ближчим і доступнішим для широкого кола людей. У результаті вони поступово стають важливою частиною сучасного культурного середовища та сприяють популяризації танцю.

Однією з особливостей приватних танцювальних студій є те, що вони можуть доволі швидко змінювати формат роботи та підлаштовуватися під нові тенденції в хореографії. На відміну від традиційних навчальних закладів, у таких студіях легше вводити нові стилі танцю або пробувати інші підходи до навчання. Саме тому тут часто можна зустріти різні напрями сучасного танцю, наприклад contemporary, hip-hop, jazz-funk, street dance та інші популярні стилі. Це робить заняття цікавішими та допомагає залучати до танцю дітей, підлітків і дорослих різного віку.

Робота в приватній танцювальній студії дає можливість на практиці побачити, як організовується навчальний і творчий процес у такому колективі. Педагог займається не тільки проведенням занять, а й підготовкою танцювальних номерів для концертів, фестивалів і різних конкурсів. Це включає створення хореографії, проведення репетицій, підбір музики та продумування сценічного образу для виступу. Особистий досвід показує, що саме участь у виступах дуже мотивує дітей: вони починають більше старатися на заняттях, проявляють ініціативу та активніше розвивають свої творчі здібності.

На відміну від державних мистецьких закладів, у приватних танцювальних студіях робота викладача часто виходить за межі звичайного викладання. Тут педагог нерідко поєднує навчальну діяльність із організаційною роботою та певними елементами культурного менеджменту. Фактично керівник студії виконує значно більше обов'язків, ніж просто проводить заняття з танцю. Його робота пов'язана не лише з навчанням техніки та розвитком творчих здібностей учнів, а й з організацією життя колективу. Зокрема, він готує танцювальні номери, координує репетиції, займається підготовкою концертів, звітних виступів, а також організовує участь колективу у фестивалях, конкурсах та інших творчих подіях. Окрім цього, керівник студії часто бере на себе й адміністративні завдання. До них належить формування груп, складання розкладу занять, спілкування з батьками, організація репетицій та узгодження роботи викладачів. Також важливою частиною діяльності є представлення результатів роботи студії — участь у концертах, культурних заходах, а також висвітлення діяльності колективу в інтернеті та соціальних мережах.

Отже, керівник приватної танцювальної студії фактично поєднує кілька ролей одночасно: він є викладачем, хореографом-постановником, організатором творчих подій і людиною, яка займається розвитком та просуванням студії. Саме така різноманітність обов'язків допомагає підтримувати активну роботу колективу, розвивати його та створювати сприятливе творче середовище для учнів. Загалом можна сказати, що приватні танцювальні студії сьогодні відіграють помітну роль у розвитку сучасної хореографії. Вони поєднують навчання, постановку танцювальних номерів і організацію різних творчих подій. Завдяки цьому танцювальне мистецтво стає більш доступним і популярним, а також з'являються нові можливості для творчої активності дітей і молоді.

I. Макарова

ІНКЛЮЗИВНА ХОРЕОГРАФІЯ ЯК ПРОСТІР ТВОРЧОЇ САМОРЕАЛІЗАЦІЇ ТАНЦІВНИКІВ З РІЗНИМИ МОЖЛИВОСТЯМИ

I. Makarova

INCLUSIVE CHOREOGRAPHY AS A SPACE FOR CREATIVE SELF-REALIZATION OF DANCERS WITH DIFFERENT CAPABILITIES

Сучасні тенденції розвитку освіти та культури, передбачають створення умов та однакових прав для людей з різними можливостями у творчій діяльності. Інклюзивний підхід до мистецтва має завдання забезпечити доступ до культурного простору та підтримки творчого розвитку кожної особистості.

Хореографія має значний потенціал для впровадження інклюзивних практик, оскільки танець є універсальною мовою вираження емоційних переживань та художніх образів. В аматорських хореографічних колективах саме інклюзивна